

somhed skulde forlægges —, skal jeg tillade mig at nævne, hvad 2 Orders in Council fra den engelske Regering gaar ud paa. Ved den ene forbyder den britiske Regering Skibe paa over 500 Tons brutto, der er registrerede i Storbritannien, at bringe Ladninger fra en udenlandsk Havn til en anden, hvad enten der under Vejs anløbes en britisk Havn eller ikke, medmindre der gives den paagældende Ejner eller Befragter særlig Bevilling dertil. I den anden Order in Council bestemmes, at den britiske Regering kan lægge Beslag paa ethvert Skib, der er registreret i Storbritannien, for at faa tilført Fødevarer eller andre Varer. Jeg tror ikke, man skal tænke paa at føre sine Skibe ind under krigsførende Landes Forholdsregler. Den Magt, disse er i Stand til at udøve, er vi ikke i Stand til at udøve, just paa Grund af de internationale Forhold, jeg tidligere har hentydet til.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) gjorde meget rigtigt opmærksom paa, hvor urigtige de taabelige Artikler er, som fremkommer for Øjeblikket i københavnske Blade om vor Beskatning af Skibsfarten i Forhold til den norske Beskatning, og viste, at vor Beskatning vel var noget større end den norske, men dog ikke tilnærmelsesvis saa meget som fra anden Side nævnt. Jeg skal, for yderligere at nævne Norge, der stadig fremhæves som et Land, hvor Skibsfarten for Tiden har ganske anderledes gunstige Kaar end her, omtale, at samtidig med, at man i Norge forbereder lignende Særbeskatning eller Særafgiftsregler som her, er der i disse Dage fra den norske Regering til alle norske Redere udsendt et Cirkulære, hvori disse anmodes om at opgive, hvilken Tonnage de har ledig for Øjeblikket, og til hvilken Pris den er at faa; hvis Prisen ikke falder rimelig, vil Staten lægge Beslag paa den Tonnage, den har Brug for, og faa Prisen fastsat ved Takst. Altsaa, jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft i hans Bedømmelse af de Trusler, som af naive Hjælpere, formodentlig af Folk, der har spekuleret i Skibsfartsaktier, og ikke af Rederne er fremsatte i forskellige Blade.

Med Hensyn til dette Lovforslags videre Gang vil jeg sige, at Udgangspunktet for dette Lovforslag har været en forgæves Forhandling om en frivillig Overenskomst, og baade Lovforslagets Tekst, dets Bemærkninger og min Forelæggelsestale er Udtryk for Ønsket om, at en saadan Over-

enskomst kunde være naaet, og aabner al mulig Adgang til, at en saadan Overenskomst kan træde frem, hvis det vil være muligt at finde Øre hos Rederne derfor. Saaledes som Rederne har stillet sig hidtil, vil jeg imidlertid haabe, at man ikke fra de to Partiers Side, som danner Flertal i Landstinget, vil indgyde Rederne Forestillingen om, at naar dette Lovforslag forlader Rigsdagen, vil det indeholde en saadan Lettelse i Forhold til det, der her er foreslaaet, at Ønsket om at naa til en frivillig Overenskomst derigennem skulde blive svækket.

Med Hensyn til Lovforslagets videre Forhandling er jeg selvfølgelig rede til enhver Ordning, som opfylder det Formaal, som Lovforslaget tilstræber. Men overfor visse Bemærkninger af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ønsker jeg straks at sige, at Forsøg paa i denne Lov at begrænse den Myndighed, som er givet Regeringen ved Loven af 7. August 1914, vil jeg afgjort afvise, ikke af Hensyn til mig eller af Hensyn til nogen Lyst til at have en saadan Lov at bestyre, men ud fra den absolutte Opfattelse, at Staten ikke kan undvære den, at ingen Regering kan undvære den, jeg eller vi saa lidt som min eller vore Efterfølgere. Det er under de nuværende Tilstande i Verden, hvor i en Række af Lande paa Grund af, at de fører Krig, de almindelige Retstilstande er afløste af de Tilstande, som følger med Krigen, og hvor som Følge deraf pludselige og uanede Forhold kan indvirke paa det økonomiske Liv, nødvendigt at have et Mittel til hurtig Afgørelse. Jeg føler mig overbevist om, at det en Gang vil blive erkendt som rigtigt, at der flere Gange her i Landet i Henhold til denne Lov er truffet hurtige og pludselige Afgørelser, som har været absolut nødvendige, og hvor blot nogle Dages Forhandling, for ikke at sige 14 Dages eller en Maanedes Forhandling, afgjort vilde have hindret Formaalet med disse Foranstaltningers Iværksættelse. Altsaa en Begrænsning af den Myndighed, som er givet i den nævnte Lov, kan jeg ikke medvirke til. Men med Hensyn til Gennemførelsen af selve Loven stiller jeg mig selvfølgelig som altid overfor disse Lovforslag under fuld Forhandlings Tegn.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) fremsatte nogle Betragtninger, som jeg ønsker at knytte nogle Modbetragtninger til. Jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem har villet benytte denne Løjlighed til at give en Redegørelse for sin samlede Opfattelse og